

μαζήλαται τῆς πόλεως, ζητοῦντες ἕκαστος νὰ πληρωθῇ τὸ ἐνοίκιον ἐνὸς δρόμου τῆς ἀμαξίης του. Ὁ ὑπὲρ τῆς εἰς δὲν ἐφάνησαν ὅπως παράλογοι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀμαξηλατῶν, ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀποπέμψῃ· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπέμενον, ὥστε ἐδέησε νὰ ἐρωτηθῇ ὁ Δυμᾶς, ὅστις διεκήρυξεν ὅτι δὲν ὀφείλει εἰς κανένα τίποτε. Ἀλλὰ τότε εἰς τῶν ἀμαξηλατῶν ἐξήγησεν ὅτι ἐκ τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς προτεράϊας δὲν τοῦ ἐπλήρωσε τις τὸν δρόμον τοῦ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τῆς ἐπαύλεως, εἰπὼν εἰς αὐτὸν νὰ ἔλθῃ τὴν ἐπαύριον νὰ ζητήσῃ τὴν τιμὴν ἀπὸ τὸν οἰκοδεσπότην. Τὸ παράδειγμα δ' αὐτοῦ, ὡς ἐκ συνθήματος, ἐμιμήθησαν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν προσκεκλημένων, καὶ ἰδοὺ πῶς συνέβη ὅτι εἰκοσιπέντε ἀμαξηλάται ἤρχοντο νῦν νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Δυμᾶ τὸ ἀντίτιμον εἰκοσιπέντε δρόμων τῶν ἀμαξῶν των. Ἠναγκάσθη νὰ τοὺς πληρώσῃ, συστήσας μόνον εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ μεταφέρωσι τοῦ λοιποῦ ἐπὶ πιστώσει τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὴν ἔπαυλιν.

Μία τῶν ἀφορμῶν, αἵτινες ἐπέφερον ἐν τέλει τὴν πτωχείαν τοῦ Δυμᾶ, ὑπῆρξεν ἡ ἔπαυλις τοῦ Μαρτεχρίστο, ἣν εἶχε καταστήσει πραγματικὸν πτωχοκομεῖον. Ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθεριότης καὶ ἡ φιλοξενία πρὸς τὰ ζῶα ἠσχοῦντο ἐνταῦθα ἐλευθέρως καὶ ἀπειδῶς ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἐσπέρας.

Ὅλοι οἱ ἀδέσποτοι κύνες εὕρισκον τροφήν εἰς τὸ Μαρτεχρίστο· οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν ἔμενον διὰ πάντα εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἡμέραν τινὰ ὀκηπουρὸς τῆς ἐπαύλεως, Μιχάλης τὸ ὄνομα, πλησιάζει τὸν Δυμᾶν μετὰ τρόπου ὥσει εἶχε σπουδαῖόν τι νὰ τῷ ἀνακωινώσῃ.

— Κύριε, λέγει, εἰξεύρετε πόσους σκύλους ἔχετε εἰς τὸ σπῆτι;

— Ὅχι, Μιχάλη, ἀποκρίνεται ὁ Δυμᾶς.

— Λοιπὸν μάθετε ὅτι εἶνε δεκατρεῖς ὄλοι.

— Κακὸς ἀριθμὸς, Μιχάλη.

— Δὲν πρόκειται περὶ τούτου, κύριε.

— Ἀλλὰ περὶ τίνος λοιπὸν πρόκειται;

— Νὰ, ὅτι τὰ μανδρόσκυλα αὐτὰ θέλουν κάθε ἡμέρα ἓνα βόδι· γιὰ νὰ φάνε. Καὶ γιὰ τοῦτο ἦλθα νὰ σὰς πῶ νὰ μ' ἀφήσετε νὰ πάρω ἓνα καμταίκι νὰ τοὺς δώσω ἓνα κυνηγητό.

— Μιχάλη, λέγει τότε ὁ μυθιστοριογράφος, μάθε ὅτι ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ ὑποφέρῃ τινὰ βάρη, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται εἰς αὐτὸν εἴτε ὡς ἐκ τοῦ τόπου ὅπου κατοικεῖ, εἴτε ὡς ἐκ τῆς κοινωνικῆς θέσεως, ἢ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀφοῦ οἱ σκύλοι εὕρισκονται εἰς τὸ σπῆτι, ἀφῆσέ τους, ἀδελφὲ, νὰ μένουν ὅπου εὕρεθησαν. Ἐνοιά σου, καὶ τὰ σκυλιὰ βέβαια δὲν εἶνε ἐκεῖνα ποῦ θὰ

μὲ πτωχύνουν, Μιχάλη. Μόνον πρὸς τὸ συμφέρον των φρόντισε, φίλε μου, νὰ μὴν εἶνε δεκατρία.

— Λοιπὸν νὰ διώξω τὸ ἓνα, κύριε, γιὰ νὰ μένουν δώδεκα.

— Ὅχι, Μιχάλη, καλλίτερα ἄφησε νὰ ἔλθῃ ἀκόμη ἓνα, νὰ γείνουν δεκατέσσαρα!

z*.

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΜΥΛΩΝ

Οἱ πρῶτοι μύλοι ἦσαν οἱ διὰ τῶν χειρῶν στρεφόμενοι. Εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν, εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα αἱ νεκνίδες ἔστρεφον τοὺς χειρομύλους. Εἰς τὴν Μέκκαν δείκνυται ἀκόμη σπήλαιον ἐντὸς ὠραίας οἰκίας, ἔνθα κατὰ παράδοσιν ἡ Φατμε, ἡ θυγάτηρ τοῦ Μωάμεθ καὶ σύζυγος τοῦ Ἀλῆ, ἦλθε διὰ τῶν βραχιόνων τῆς. Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀραβῶν ἔτι καὶ σήμερον ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ ἐπίπνον τοῦτο ἔργον. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ υἱοῦ τοῦ Κλόβις ἡ ἀγία Ῥαδεγόνδη, ἡ βασίλισσα τῆς Γαλλίας, ἦλθεν ἡ ἰδίᾳ σίτον, ὃν κατηνάλισκε κατὰ τὰς νηστείας. Ἡ ἐφευρέσις τῶν ὑδρομύλων ἀποδίδεται τῷ Μιθριδάτῃ· βέβαιον δὲ εἶνε ὅτι ὑπῆρχον κατὰ τὴν ἐποχὴν του. Ἀντίπατρος ὁ Θεσσαλονικεὺς γράφει περὶ μύλων ὠραίους τινὰς στίχους ὡς ἐξῆς: «Σεῖς γυναῖκες, τὰς ὁποίας μετχειρίζετό τις μέχρι σήμερον πρὸς περιστροφὴν τῶν μύλων, ἀφήσατε τοῦ λοιποῦ ἡσυχους τοὺς βραχιόνάς σας καὶ ἀναπαύεσθε ἀνευ θορύβου. Δὲν θὰ σὰς ἀναγγείλωσι πλέον τὰ πτηνὰ διὰ τῶν ἁσμάτων των τὴν ἔλευσιν τῆς πρωΐας. Ἡ Δημήτηρ διέταξε τὰς Νηρηίδας νὰ ἀναλάβωσι τὰ ἔργα σας. Αἱ Νηρηίδες ὑπακούσασαι στρέφουσι μετὰ ταχύτητος τὴν βαρεῖαν μυλόπετραν».

K.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ πλούσιος Σ. ἠρώτα προχθὲς τὸν λογίον Κ. . .

— Διατί συχνότατα βλέπομεν τοὺς λογίους νὰ ἔρχονται πρὸς τοὺς πλουσίους, καὶ οὐδέποτε τοὺς πλουσίους πρὸς τοὺς λογίους;

— Διότι, ἀπήντησεν ὁ Κ. . ., ὁ λογίος γνωρίζει τὴν ἀξίαν τοῦ πλούτου, ἐνῶ ὁ πλούσιος ἀγνοεῖ τὴν ἀξίαν τῆς παιδείας.

* *

Ἐνός, ὃν πολλάκις ἐλήστευσαν εἰς τὰς ὀδοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐφοβεῖτο νὰ ἐξέλθῃ πλέον τῆς οἰκίας του. Εἰς φίλος του

τὸν συνεβούλευσε νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἐξῆς μεθ' ἐ-
αυτοῦ πιστόλιον.

— Πολὺ καλὰ εἶπεν, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ μοῦ
κλέψουν καὶ τὸ πιστόλι!

* *

Ἀπερχομένου ποτὲ τοῦ ἸΑ' Λουδοβίκου εἰς
τὸν πόλεμον, εἰς τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἠρώτησε τὸν
συνοδεύοντα αὐτὸν ὑπουργὸν Λουβοᾶ — Μὰς
ἐγγυᾶσθε περὶ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως; — Ὁ-
χι, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός· ἀλλ' ἐγγυᾶμαι περὶ
τῆς δόξης του.

* *

Σφαῖρα τηλεβόλου εἶχεν ἀποκόψει κατὰ τινα
μάχην τὴν κνήμην Γάλλου τινὸς στρατηγοῦ,
ἢν οὗτος ἀντικατέστησε διὰ ξυλίνης. Ἀλλ' εἰς
δευτέραν μάχην ἄλλη σφαῖρα ἀφαρπάσασα τὴν
ξυλίνην κνήμην του, ἀνατρέπει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ
πεδίου. Ὅταν δ' ἔσπευσαν νὰ τὸν ἀνεγείρουν,
γελῶν ἔλεγε· — Τί ἀνόητοι, νὰ χάνουν ἔτσι ταῖς
σφαῖραις των! Ἀμ' δὲ ἔξερουν πῶς ἔχω μέσ'
τὸ σάκκο μου ἄλλα δυὸ ποδάρια ὅμοια!...

* *

Ἰνδικὴ φιλοσοφία :

Ἐν ταῖς Ἰνδίασις, ὅταν παιδίον γεννᾶται, ὁ
ιερεὺς ἀπευθύνει πρὸς αὐτὸ τὴν ἐξῆς προσλα-
λιάν :

« — Τεκνίον, εἰσέρχεσαι εἰς τὸν κόσμον ἐν
κλαυθμοῖς, ἐνῶ πάντες περὶ σὲ μειδιῶσι· προσ-
πάθησον νὰ ζήσης οὕτως ὥστε νὰ δυνήθῃς νὰ
ἐξέλθῃς τοῦ κόσμου μειδιῶν, ἐνῶ οἱ πάντες περὶ
σὲ θὰ παραδίδωνται εἰς κλαυθμούς. »

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν τὰ καλὰ παραγγέλματα τῶν σοφῶν ἰ-
σοδυναμοῦσι πρὸς χεῖρα ὀδηγοῦσαν ἡμᾶς πρὸς
τὸν σκοπὸν εἰς ὃν δέον νὰ τείνωμεν, τὰ καλὰ
αὐτῶν παραδείγματα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς πτε-
ρυγας.

Δύο εἰδῶν σφάλματα διαπράττει ὁ ἄνθρω-
πος : τὰ μὲν ἐξ ὑπερμέτρου βίας, τὰ δὲ ἐξ ὑ-
περμέτρου ἀμελείας.

Πάντες οἱ ἄνθρωποι θὰ ἦσαν ἀγαθοὶ ἐὰν ἐ-
πετρέπετο αὐτοῖς νὰ εἶνε εὐτυχεῖς, καὶ πάντες
θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς, ἐὰν δὲν ἐζήτουν νὰ γείνωσι
τοιούτοι, οἱ μὲν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δέ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ δι' ἀεροπόρου διάβασις τῆς Μεσογείου.
— Ἡ ἑταιρία τῶν ἀεροπορικῶν πειραμάτων τῶν
Παρισίων, ἧς πρόεδρος εἶνε ὁ Παῦλος Jovis,

ἐξελέξατο τὴν Μασσαλίαν ὡς ἀφετηρίαν πρὸς
τὴν δι' ἀεροπόρου διάβασιν τῆς Μεσογείου.

Ἐκ τῶν πολυαερίμων ἀναβάσεων, ἑκατὸν
πεντήκοντα περίπου, ἃς ἐσχάτως ἐποιήσατο ὁ
πλοίαρχος Jovis, ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς
νόμους τῶν αερίων ρευμάτων. Τῇ βοήθειᾳ δὲ
τῶν ρευμάτων τούτων ἐλπίζει νὰ κατορθώσῃ
ὁ Jovis τὴν διάβασιν τῆς Μεσογείου.

Ἦδη ἐπερατώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ κολο-
σιαίου ἀεροπόρου «Albatros», τοῦ χρησιμεύ-
σοντος εἰς τὸ τολμηρὸν τοῦτο ἐπιχείρημα. Κα-
τεσκευάσθη δ' ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῆς «Ε-
ταιρίας τῶν ἀεροπορικῶν πειραμάτων», ἐν Μον-
μάρτρῃ, καὶ ἔχει διάμετρον 18 μέτρων, ὄγκον
3,221 μέτρων καὶ περιφέρειαν 57,645.

Τὸ περιβάλλον τὸ «Albatros» πλέγμα ἀπο-
τελεῖται ἐκ 13,800 στρεπτῶν ἐλασμάτων· τὸ
δ' ἀκάτιον συνδέεται μετὰ τοῦ πλέγματος διὰ
50 καλωδίων. Τὸ ἀκάτιον εἶνε ἐκ λύγου καὶ ἔ-
χει μῆκος 2 μέτρων 30, 2 μέτρων πλάτος καὶ
1 μέτρου 40 ὕψος. Ἐχει δὲ δύο ἐδάφη, καὶ εἰς
ἑκατέραν τῶν πλευρῶν εἶδος κιβωτίου χρησι-
μεύοντος καὶ ὡς κλίνη καὶ ὡς σκευοθήκη.

Ἐκ τῆς διαβάσεως ταύτης τῆς Μεσογείου
πολλὰ προσδοκῶνται πορίσματα οὐ μόνον ἀε-
ροπορικὰ ἀλλὰ καὶ μετεωρολογικὰ.

Ὁ Jovis καὶ ὁ συνοδοιπόρος αὐτοῦ Bordo-
gni ἔσονται πιθανῶς ἐν Μασσαλίᾳ κατὰ τὰς
ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου.

Τὸ πολεμικὸν πνεῦμα τῶν Σουλιωτῶν κατα-
δεικνύει τὸ ἀναφερόμενον ἐν τινι βιβλίῳ ἐκδο-
θέντι ἀνωνύμως πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅτι
«τὸ μικρὸν παιδάριον ἐνὸς ἥρωος Σουλιώτου ὁ-
ποῦ ὁ τύραννος Ἀλῆς ὡς αἰχμάλωτον ἐφύλατ-
τεν εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν Ἰωαννίνων μαζῇ
μὲ τὴν μητέρα του καὶ ἀδελφάς του, δὲν ὑπέ-
φερεν τοιαύτην φυλακὴν, καὶ ἀλλέως δὲν ἠμ-
πόρουν νὰ τὸ ἡμερώσουν, παρὰ δίδοντάς του
τὰ πολεμικὰ ἄρματα, μὲ τὰ ὅποια παίζοντας
ἡσύχασεν».

Περὶ τοῦ Ἑρρίκου Δ' τῆς Γαλλίας διηγούν-
ται ὅτι εὐχαριστεῖτο πολὺ νὰ παίξῃ μὲ τὰ
παιδιά του. Ἡμέραν τινὰ ὁ Ἰσπανὸς πρεσβευ-
τῆς καταλαμβάνει τὸν βασιλέα ἐντὸς δωματίου
βαδίζοντα μὲ τὰ τέσσαρα καὶ φέροντα ἐπὶ τῆς
ράχης τὸν υἱὸν του, τὸν μέλλοντα ἸΓ' Λουδο-
βίκον. Χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ καθόλου ὁ Ἑρρίκος
Δ' ἐρωτᾷ τὸν Ἰσπανόν : — Κύριε πρεσβευτᾶ, ἔ-
χετε τέκνα; — Μάλιστα, Μεγαλειότατε. — Τότε
λοιπὸν εἰμπορῶ νὰ τελειώσω τὸν γύρον τοῦ δω-
ματίου.

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ ἀρτι ἀποβιώ-